

Vedtagelse. „Da Udløbet ved Hvide Sande fra Ringkøbing Fjord til Vesterhavet i 1908 gennemførtes, var det som et Forsøg. Man ønskede ved en løs Gennemgravning af Klitten at erfare, om en saadan vilde kunne holde sig, eller om den vilde udvide sig eller tilsande. Man ønskede endvidere gennem Forsøget at indvinde Erfaringer med Hensyn til Kanalens Virkninger for Landbruget, idet det forventedes, at en Sænkning navnlig af Fjordens Sommervandstand samt et hurtigere Afløb af de ved stærke Regnskyl fremkaldte Opstuvninger vilde skabe bedre Vilkaar for de udstrakte Enge og lave Marker omkring Ringkøbing Fjord. Endelig ønskede man at indvinde Erfaring med Hensyn til Kanalens Virkninger paa Fiskeriet“. Udfaldet af Forsøget har med Hensyn til det førstnævnte Spørgsmaal været dette, at Udvidelsen — og tilføjede Dybde-Forøgelsen — har været saa betydelig, at alle ere enige om, at den bestaaende farefulde Tilstand er uholdbar. Med Hensyn dernæst til Kanalens Virkninger for Landbruget ere Meningerne blandt de interesserede Lodsejere stærkt delte. Medens det overvejende Flertal bestemt hævder, at Kanalen har haft meget gunstige Virkninger, og at et indsnævret og sikret Løb yderligere vil opfylde Forventningerne, mener et stort Mindretal, boende ved Fjordens Sydside, at selv et indsnævret og sikret Løb vil rumme en Fare, og disse ønske derfor Udløbet lagt noget sydligere (mellem Skodbjerg og Gjødelen). Endelig have for Fiskeriets Vedkommende Kanalens Virkninger været særdeles gunstige, i hvilken Henseende henvises til en Beretning fra Fiskeriinspektøren, hvorefter Udbyttet af Fiskeriet i Aarene 1900—09 i Gennemsnit har været 125,708 Kr., mens det i Aarene 1910 og 1911 er steget til et Gennemsnit af henved 240,000 Kr. aarlig. „En Lukning af Udløbet ved Hvide Sande og en Genaabning af Udløbet ved Nymindegab, som et Flertal foreslaar, vilde for lange Tider ødelægge Fiskeriet i Ringkøbing Fjord. Saltvandsfiskene dø ud, og det vil tage adskillige Aar, inden en Bestand af Ferskvandsfisk gror op, og selv da vil Udbyttet kun kunne ventes at naa op til det, det var før Aabningen ved Hvide Sande“. Og for „Landbruget vil en Tilbagevenden til de gamle Tilstande ligeledes virke højst utilfredsstillende. De tidligere Ulemper med Fjordvandets Opstuvning i Ugevis og ofte i Højbjergningstiden over de lave Marker og Enge ville vende tilbage. Saa godt som ingen vil føle sig tilfredsstillet ved denne Ordning. Det er i saa Henseende betegnende, at i de talrige Henvendelser til Udvalget fra den paagældende Egns Befolkning har ikke en Røst hævet sig til Gunst for et Udløb ved Nymindegab. Dette maa ikke undre . . . trods det, at Sandpumperen i Aarene fra 1899 til Udgangen af 1905 udelukkende har været stationeret ved Nymindegab, har Løbet